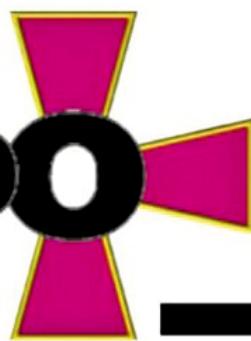

НАРОДЖЕНИ ВІЛЬНИМИ

ЗСУІНФО

№103

e-mail: vspr22@ukr.net

БОЙОВИЙ БЮЛЕТЕНЬ
ЦЕНТРУ МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

ДУШУ - БОГУ, ЖИТТЯ - УКРАЇНІ, ЧЕСТЬ - НІКОМУ!

Історичні паралелі, або Як ліваки скинули Павла Скоропадського і втекли за кордон

Коли в Харкові проходив цей парад, ті, хто наприкінці 1918 року валив гетьманський уряд, – усі ці швеці-петлюри-вінниченки-андріївські-макаренки-чехівські – були вже у Відні та Парижі або валізи туди пакували. А народ, якому вони навішали макаронних виробів на вуха, опинився під владою оцих... що в лаптях.

До речі, а чи вам відомо, що починалося усе з підлости. Гетьман Скоропадський визволив Петлюру з тюрми під чесне слово не виступати проти діючого уряду – саме тоді Москва поперла на Україну.

Петлюра чесне слово дав. А покинувши узилище показав гетьману дулю й одразу рвонув до Білої церкви – формувати загони. Не проти Москви – проти Скоропадського. Бо ворог не в Кремлі (с).

А ще. Чи відомо вам, що Скоропадський викликав усіх цих чехівських-петлюр-вінниченок-петрушевичей скопом і поодинці й умовляв: хлопці – війна; хлопці, Москва пре, хлопці, що ви робите...

А хлопці такі – та ми ДОМОВИМОСЯ. Як тільки тебе скинемо, а німців, які тебе захищають, виженемо. Домовимося. І війну припинемо. Нам з Москви уже пообіцяли – хто завгодно – тільки не Скоропадский.

Вінниченко з Петлюрою, а потім Петлюра з Чехівським насправді хотіли домовлятися з більшовиками. Вони навіть реально вірили, що з Москвою домовитися можна.

Вони навіть армію, яку формував гетьман, розігнали: там офіцери російською мовою розмовляють і за царя воювали, – не наші. Чому лютеранин, литовець, колишній царський полковник Радзінь у тебе в Генеральному штабі, а не патріоти з народу? Чому Генеральним штабом командує

Sperli.net

LOL.211.ru

колишній царський генерал Рогоза, а не молодий патріот-солдат з пролетарською свідомістю?

І взагалі армія – це буржуїський інструмент поневолення. А ми мирні люди, нам армія не потрібна. Світ побачить, які ми мирні й розчулись. А Ленін поверне бронепоїзді на запасний путь. І настане мир на всій землі. І буде усім порівну. В багатьох віднімемо – бідним дамо.

Ви серйозно не знали, що намагання Петлюри створити централізовану організовану армію з Генеральним штабом торпедувалися його ж соратниками? І що настрої заготовленого петлюрівськими соціалістами населення був приблизно такий: нема мені чого в армію йти – от якщо дійдуть вороги до моєї Умані, от тоді я...

P.S. Написав оце й думаю: для кого?
Та половина взагалі не зрозуміє цих

історичних паралелей і сенсу тексту. Дев'ять з десяти про генерала Рогозу ніколи не чули. Половина навіть не помітить, що “Русский мир” на цьому зім'ї в лаптях марширує.

А добрячий шмат почне зараз мені доводити, що Петлюра – величезний патріот, а Скоропадський зрадник. А ще частина – гудити і Петлюру, і Скоропадського, та піднімати на щита Коновалця. А хтось згада Болбочана, якого Петлюра знищив, бо боявся конкурента.

А ще знайдуться прихильники Махна й скажуть: дурень це все писав...

А тисяча танків російських біля наших кордонів чекають. І 500 бойових літаків. І 300 бойових вертольотів. І 100 тисяч піхоти. Чекають на щось... Або на когось...

<http://chas.cv.ua>

Що до чого

Розстановка крапочок над "Ї" від Віталія Гайдукевича

Тут багатьох порвало на хом'ячки, Навіщо ти ділиш людей на громадян і населення? Оооок. Тоді по пунктам:

1. Я не є представником штабу, не беру участі в агітаційній кампанії, не відповідаю за дії піарників. Словом - все написане на цьому акаунті, є особистою точкою зору. Подобається це комусь чи ні. Цю точку зору, в міру свого словникового запасу, я пояснюю. Маю право. Мети комусь сподобатися не стояло і не стоятиме.

2. Коли я кажу про два табори - "населення" і "громадян", то тут все до нудоти просто - для одних людей важливі сенсиві речі, для інших - високі матері, то чуже, бо їх бажання приземлені. Так от - в чомусь переконувати людей, які мають приземлені праґнення - безглаздо. Якщо у особи праґнення в площині задоволення споживацьких потреб і розваг... таку особу переконувати, що мова, це важливо для самоідентифікації, це так само абсурдно, як пітекантропу читати лекцію про пілотовані польоти на Марс. Це два різні всесвіти, які існують на одній території. Для того, щоб приземлений споживацький всесвіт перейшов в стан сенсів, візій, стратегічних рішень, потрібні знання і здатність бачити "причина-наслідок". Цього немає. І не буде. Тому в чомусь переконувати людей, які хочуть УРСР. 2.0 , це говорити із пеньком. I

це не залежить від прізвищ. Якби на другому місці (ну припустимо) був Гриценко, Безсмертний, Мартін Лютер Кінг, Папа Франциск... логіка б зберігалася - люди УРСР.2.0 і люди Україна. Населення і Громадяни.

3. Так що, взагалі нікого не переконувати? Діалог можливий лише між тими, хто думає в одному векторі. У них діалог може бути про інструментарій, а не про напрямок руху. І в цьому діалозі "понад усе" має бути збереження напрямку руху. А той, хто вмикає риторику "я" за нього? та ніколи!", стає політиканом і популістом, котрому власна кар'єра/понт/пафос дорожча за розвиток країни.

4. Нинішня ситуація, це не лише нагромадженням помилок владної команди. Це нагромадження помилок УСЬОГО табору, що декларує європейський цивілізаційний рух країни. Я наголошу - УСЬОГО. І ще велике питання, чия провінна більша - усі доклалися, тож білим і пухнастими вийти не вийде. Якщо комусь цікаво, можу розписати критичні помилки основних гуртків.

5. Предметом діалогу можуть бути оговорення швидкості змін, порядковості пріоритетів, ... (свій варіант), але предметом діалогу не може бути фундаментальне - для громадянина важливі фундаментальні речі, а не ситуативно-споживацьке. A

фундаментальні речі, це те, що формує самоідентифікацію:

- Усвідомлення реального минулого - відновлення реальної історії, закріплення мовного питання, віра (як відновлення історичної справедливості)
- Усвідомлення актуальних викликів сучасності - національна безпека (армія, протидія у війні сенсів), викорінення совкової ментальності і популістських пріоритетів.
- Усвідомлення ЯКУ країну ми будуємо - що ми хочемо побачити через 10-15 років в технологічному, гуманітарному і інших ракурсах.

6. Розруха в головах і її обсяги зараз рахує ЦВК.

(далі буде)

Зі сторінки В. Гайдукевича у ФБ

#Армія_каже

А про трибунал, начебто ніхто такого не верзе. Ну, може за виключенням поодиноких упоротих. Тому, що у армії, що воює - накази і так виконують. Не обговорюючи. Це норма. І залякувати нікого не тре, правда?

А тут - раптово. Перший день після першого туру. Один з високопоставлених симпатиків Зе - товсто натякнув.

Нас заздалегідь готовують до того, що накази нового "головнокомандувача" армії не сподобаються. І тобі не сподобаються. І це - недвозначно і очевидно

Тому, то він не буде робити того, що тобі подобається. Тому, що ти йому не подобаєшся. Голобородько з серіалу ти може і подобаєшся. А Володі Зеленського - ні,

що б він тобі не говорив.

Тому, що ти своїм існуванням доводиш - хто він є. Ти, зробив чоловічий вибір. Ти не боїшся ризикувати життям.

Ти місяцями живеш в умовах екстрему, і з задоволенням п**дишь ворога. Захищаєш країну. Собою. Ти - красень.

У порівнянні з ним ти Мачо. Рембо. І це теж - правда.

А ось Зе не розуміє армію. І не знає її від слова "зовсім" Він боїться її. На тлі тебе - він перестає бути Голобородько. І стає собою. Боягузливим артистом. Кімнатним героєм.

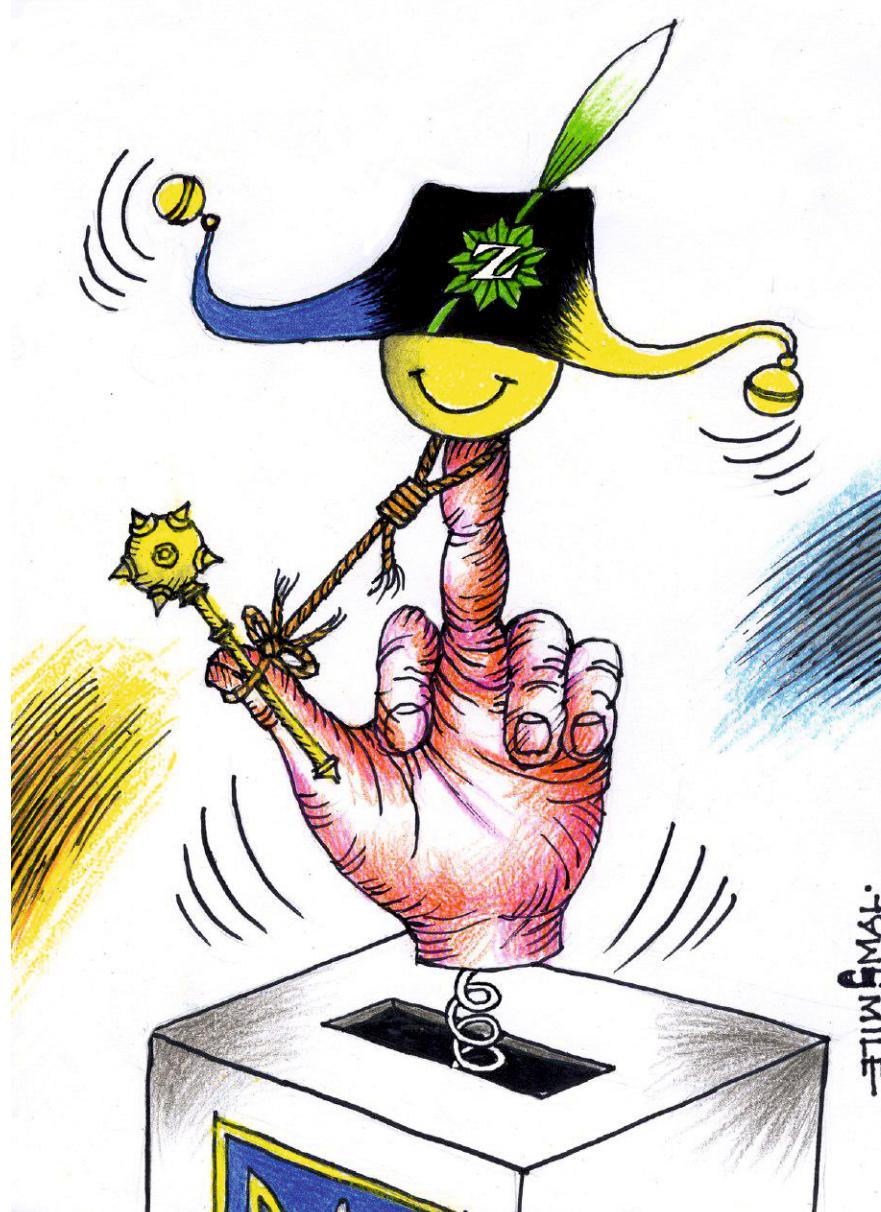
Все що потрібно, для підняття його самооцінки - позбавити тебе поваги. Тебе, в складі армії. Нової гордістю країни повинні стати сцикливи Вовчики. Тоді не так буде видно його убоєство.

А що з тобою буде, після того, як ти віддаси йому свій голос? А його це, вибач - не *бе.

А почнеш заперечувати - підеш під трибунал. Бінго! Ти майже виграв приз. І це - правда!

А я хочу, щоб ти мене почув і зрозумів. І це, теж - правда.

Зі сторінки Г.Бабіча у ФБ

Гліб Бабіч
військовослужбовець ЗС
України, прапорщик, командир
взводу 10 огнев, блогер, позивний
Лентяй; у цивільному житті –
поет, пісняр

Хочеться написати багато того, що я хотів би сказати своїм колегам, які проголосували за Зе.

Але прямої роботи занадто багато. Тому буду по трохи.

Ось, вчора, цілий радник міністра МВС прямо попередив, що армія беззаперечно повинна виконати всі накази нового (твого) верховного головнокомандувача. А інакше - трибунал.

Це правда. І він абсолютно правий. Армія виконує накази безперечно - інакше це не армія. Але.

Згадай, чи давно тобі загрожували трибуналом? Hi? Не пам'ятаєш? Догани там всілякі. В крайньому випадку - з армії погрожують вигнати. Це є.

Думка блогера

«Давайте поговорим о результатах выборов в армии. Есть две новости. Хорошая и не очень. Хорошая проста, как геометрия силикатного кирпича. Не очень хорошая, требует осмыслиения. И мозгов, конечно» - Роман Донік

Результаты выборов на спецдильцах показали то, чего не показали бы при любой другой власти. При Януковиче или министре Гриценко, явка была бы 98-99% и 97-98% были бы за действующего президента. Без вариантов. Вплоть до увольнений. Так было. Уже было. И долго. И возможно будет в скором времени. Еще эта новость хороша тем, что полностью множит на ноль закидоны в агитации в войсках и обвинения в принудительном голосовании. Ну, фальсификации результатов тута же.

Не очень хорошая новость в том, что у нас есть армия. У нас есть армия, умеющая воевать. Но в этой армии нет идеологии. Государственная идея отсутствует полностью. Знания истории и geopolитической ситуации тоже нет. Нет знания ни новейшей истории, ни истории первых вызволительных змагань. Нет понимания что происходит и за что воюют. И тут дело не в Порошенко. Тут дело в зачаточном состоянии самой нашей армии. Особенно в плане патриотической и идеологической подготовки.

В 14 году армия состояла из остатков, переживших сокращения, ожидающих дальнейших сокращений, разоружений. Сержантская школа была ликвидирована как класс. Младших офицеров было мало. Сержантами, в начале войны, становились, как правило, неформальные лидеры, умеющие хоть немного воевать, хотя бы из книжек знающие оружие и имеющие авторитет у побратимов. Это были разные люди. Которые прежде всего пришли воевать. "Яка в жопу служба, якщо я воевать прийшов" "як я можу воевати, якщо мене заставляють гільзи здавати" "я

на ці чергування не підписувався".

И сотни вариаций. Но они воевали. Воевали, крутились как могли, поддерживали боевой дух. Этого на тот момент было достаточно. Их политические и идеологические предпочтения в принципе никого не интересовали. Патриот? Не сепар? Значит свой. Анархизм и тотальный хаос, на тот момент, считался нормой. Но люди воюющие, нуждаются в идеологии. В природе не бывает пустоты. Если бойцу не заполнить голову идеологией, ему заполнит голову Семенченко, Бутусов или сериал "Сваты". Много ли в армии зрадофилов? Много. Очень большая часть тех кто воевал с 14 года, до сих пор, винят военно-политическое руководство страны в котлах, сливах патриотов и прочих глупостях. Спасибо за это и отдельным журналистам. СМИ так же не добавляют веры в руководство страны. Поэтому имеем типичный срез общества без идеологии. Вы знаете, сколько людей слушает на фронте шансон и "военный российский шансон"? Лучше вам не знать.

Кроме этого, давайте вспомним сколько в армии заробитчан. Вспомним первые выходы на ротации, когда местные, подписавшие контракт в ближайшем городе, писали рапорта, чтобы уволится. Потому что хотели служить рядом с домом.

У нас в армии сейчас очень много и тех, кто пришли служить в 15-16 и позже. Эти люди в принципе до недавнего времени были аполитичными. Они не знают, что было на Майдане. За что был Майдан. Они в принципе ни черта не знают. И пошли служить (за

исключением совсем молодых), они тоже далеко не из чистого патриотизма.

Кроме этого, у нас очень большая проблема в том, что молодые офицеры, которые приходят из училищ, так же имеют нулевую грамотность в этих вопросах. Идеологии в военных вузах нет. Нет, от слова совсем. Нравится или не нравится, но армия это одна из немногих институций, где военнослужащих должны прокачивать на патриотизме. Без политических предпочтений, но с жесткой державницкой позицией. Где люди должны знать историю борьбы Украины за независимость. Все ошибки. Мало знать о голодоморе. Нужно знать о том, что привело к голодомору.

К сожалению, у нас до сих пор нет никакой идеологической доктрины, которую по идеи должны были уже года 3-4 назад разработать ученыe мужи из военных академий. Худо-бедно начали учить воевать. Но если нет идеологии, то это просто ремесло. Это просто ремесленное училище.

"Сегодня ты танцуешь джаз, а завтра Родину продашь". Какими бы дикими они не казались, но в армии должны быть подобные маркеры, пусть не такие убогие как в РККА и СА. Но они должны быть. Потому что командиры рот и взводов, должны быть грамотными идеологически. Потому что они должны опираться на таких же идеологически и идеально грамотных сержантов. Которых должны подбирать под себя и воспитывать. Воспитывать, имея собственные знания. Должна работать система, которая с первого дня службы погружает человека в идеологический

пузырь. И удерживает его все время службы. Потому что по-другому нельзя. Нельзя воевать и убивать людей просто как ремесленник. Как минимум этого не должно быть в нашей армии. «Америка - капитан Вселенной», «Америка - оплот демократии во всем мире» «Боже храни Америку» - это не просто слова. Это то, во что свято верит американский солдат. И у нас слова «Україна понад усе» должны быть не кричалкой на митингах, а самой основой идеологии.

К сожалению, за 5 лет войны, ничего в этом плане не было сделано. Ни на государственном уровне, ни в военных ВУЗах. Все некогда. И в итоге имеем вполне закономерный результат.

И да, не надо искать крайних среди, как говорят "замполитов". У нас нет замполитов. У нас есть управление морально-психологического обеспечения. То есть, они должны следить за моральным и психологическим состоянием солдата. За его готовностью убивать и умирать, если нужно. Но не они определяют доктрину и идеологию. Они должны ей следовать. Они работают по тем методикам и материалам, которые должны быть разработаны для них специалистами.

Зі сторінки Р. Доніка у ФБ

Нам пишуть

Некоторые люди обиделись на меня за предыдущий пост. Но я не 100\$, чтоб нравиться всем. Осознаю это и не пытаюсь быть всем хорошей.

Мои родители, чье мнение для меня важно, не считают что меня плохо воспитали и сами сделали репосты этого поста.

Внутри ощущение тщетности. Что мы здобули? На шестом году войны люди голосуют за команду с Лукаш, Портновым и Разумковым. Гробы над Майданом под «Плінє кача» перевернулись.

Да, я не могу уважать любой выбор граждан. Я не уважала выбор Януковича, не уважала выбор людей из Донецка/Луганска и их призыва «путен введи войска». И я не могу уважать такой чудовищный процент людей, проголосовавших сейчас за бойко/вилкула. Не могу и не буду. В Днепре

- прифронтовой территории и с такими платежками за газ, за бойко блядь.

Это наверное первые выборы в истории выборов, когда виртуальный кандидат сражался с реальными. С таким успехом люди на следующих выборах проголосуют за мультик и мультик подберёт им команду профессионалов, закончит войну путём «переставания» стрелять и уберёт коррупцию.

Безусловно, в обществе есть запрос на новые лица. Но сравнивать хер с пальцем, то есть нового лидера с Рейганом это за гранью. Рейган, который воевал, был десятки лет в политике и общественной деятельности, был губернатором и два раза баллотировался на пост Президента. Украинский новый лидер даже не был в Музее АТО, несмотря на частые приезды в Днепр.

Я абсолютно за введение закона о том, что голосовать имеют право только те, кто платит налоги. Это логично, что ты за свои деньги нанимаешь менеджеров. А если ты не платишь налоги, но «перемен требуют наши сердца», то иди просто в пень.

За последние 5 лет у нас были две хорошие команды в ОДА. Первая вместе с волонтерами сделала Днепр форпостом Украины. Вторая - продолжила эти начинания, параллельно, благодаря децентрализации, сделав тысячи хороших дел, ведя абсолютно четкую патриотическую линию.

Но с другой стороны - зачем нужна децентрализация, безвиз, Томос, курс на НАТО и тп, если можно показать кино про учителя на велосипеде.

Natalia Khazan, користувач ФБ

Путін зробить їх в кілька ходів

Арестович про верховного головнокомандувача Зеленського і нову загрозу для України

Між першим і другим турами президентських виборів все більш актуальним стає питання: яким верховним головнокомандувачем може бути лідер гонки, шоумен Володимир Зеленський? Всім абсолютно очевидно, що у нього немає необхідних знань і досвіду. Одночасно артист поки що не зміг чітко позначити свою позицію з ключових питань: членство України в НАТО і ЄС, війна на Донбасі, анексія Криму.

Дуже багато офіцерів в армії з великим прищуром дивляться на все це і знаходяться в ситуації великих коливань. На предмет його готовності бути верховним головнокомандувачем і вірно головнокомандувати.

Не тому, що він "клоун" чи артист. Це справа така. А тому що у людини немає досвіду і немає відповідного розуміння, судячи з його заяв.

Ось, наприклад, він робить антиконституційну заяву. Він каже, що проведе референдум щодо вступу в НАТО. Вступ до ЄС і НАТО записано в Конституції. Якщо він хоче це переглянути, йому не референдум потрібен, а потрібно підкреслювати: так, є таке конституційне положення, але ось з цієї і цієї причини я вважаю, що потрібно провести референдум, щоб це змінити. Але слова "Конституція" він взагалі уникає.

Ну і офіцери, і багато солдатів, далі думають: ну добре, артист – не артист, хто нами тільки не керував. Їх нічим не здивуєш – ані артистом, ані космонавтом. Для них не важливо, хороша людина чи погана. Важливо, робить він справу чи ні.

Всі звички вважати їх олов'яними солдатиками, а у них по 2-3 вищі освіти і величезний життєвий досвід. Тому вони уважно дивляться ось на що: якщо Зеленський стає головнокомандувачем, виникають ризики для національної безпеки, а значить, особисто для всіх цих армійських людей, які перестають бути керованими або підходять близько до стадії некерованості.

Тому що він молодий недосвідчений політик, навколо нього достатня частка технократів-романтиків, і військові підозрюють, що Путін зробить їх в кілька ходів. Принаймні, їм буде набагато важче з Путіним, ніж Петру Олексійовичу, який вже вивчив характер Путіна, його прийоми та

навчився їм протистояти.

Петро Олексійович теж не відразу навчився. Десь після

Дебальцеве він пережив особисту кризу і почав поводитися інакше.

Отже, вони побоюються, що ризики перейдуть в реальність, а розрушувати військовим.

Тому армія дивиться дуже насторожено з точки зору ризиків, які тягне за собою заміна верховного головнокомандувача в такій ситуації, та ще й на тлі парламентських виборів.

Затяжна політична криза обов'язково обернеться кризою безпеки для України. І це турбує військових.

Як Зеленський себе поведе, не зрозуміло.

Як поведе себе Петро Олексійович, зрозуміло, тому що 5 років всі могли бачити, як він себе веде в разі військової небезпеки.

Що стосується НАТО, то вони теж ставляться до Зеленського з великою пересторогою. Вони вірять в систему стримувань і противаг, але, по-перше, американці теж не боги, вони багато разів помилялися. По-друге, там теж ніхто не знає, як він себе поведе.

Тому Зеленському доведеться дуже сильно постаратися, щоб показати і довести, що він здатний керувати.

А далі військові дивляться на інформацію про те, що Лукаш і Портнов вклалися грошима в його виборчу кампанію і мало не консультували. З штабу доносяться чутки, що там вже міркують про те, щоб взяти якихось старих фахівців часів Януковича, не заплямованих злочинами Майдану. Плюс його так звані вибачення перед Путіним і Кадировим, його готовність ставати на коліна, його готовність відступати, його жарти про кордон і про армію, і про Майдан, які були в "95 Кварталі"...

Це все всі прекрасно пам'ятають і, м'яко кажучи, всі сильно насторожені – яку реальну міжнародну політику і політику в сфері безпеки він проводитиме.

Якщо він не поставить чіткий курс, не зможе переконати і довести своїми діями, а не словами, що зберігається курс на ЄС і НАТО, якщо не даст чітку стратегію роботи щодо Донбасу і

"Армія дивиться дуже насторожено з точки зору ризиків, які тягне за собою заміна верховного головнокомандувача в такій ситуації, та ще й на тлі парламентських виборів. Затяжна політична криза обов'язково обернеться кризою безпеки для України. І це турбує військових," - сказав UAportal військовий оглядач і блогер Олексій Арестович.

Криму і взагалі щодо російської військової загрози, угорської військової загрози, то армія відсахнеться від нього.

А армія – це інститут-індикатор, у неї найвищий рівень довіри суспільства. Якщо вони відсахнуться, поспілеться і все інше.

І тоді у нас почне стрімко нарости внутрішнє протистояння в найкоротші терміни, плюс парламентські вибори, плюс вибори прем'єра, плюс бюджет, плюс осінь. І ось тоді до вересня-жовтня внутрішні ризики, а значить, і зовнішні, стають по-справжньому

великими.

Всі це більш-менш розуміють, і дуже-дуже насторожено ставляться до Зеленського як до майбутнього верховного головнокомандувача. Ще раз підкреслюю: не як до актора, а як до людини з відсутністю досвіду і поки що не зрозумілою системою цінностей щодо НАТО, ЄС і безпеки України.

Олексій Арестович,
<https://www.uaportal.com>

ДОБОРОЛИСЯ, ДОБАЛАКАЛИСЯ,
ДОСВАРИЛИСЯ, АЖ ГРИМИТЬ.
УКРАЇНО, ЧИ ТИ БУЛА КОЛИСЬ
НЕЗАЛЕЖНОЮ, ХОЧ НА МИТЬ
ВІД КАЙДАНІВ, ЩО ВОЛЮ СКОВУЮТЬ?
ВІД КОПИТ, ЩО У ДУШУ Б'ЮТЬ?
ВІД ЧУЖИХ, ЩО ТЕБЕ СКУПОВУЮТЬ?
І СВОЇХ, ЩО ТЕБЕ ПРОДАЮТЬ?

ПРОСТИ МЕНІ, МІЙ ЗМУЧЕНИЙ НАРОДЕ,
ЩО Я МОВЧУ. ДОЗВОЛЬ МЕНІ МОВЧАТЬ!
БО Ж СІЄШ, СІЄШ, А ВОНО НЕ СХОДЕ,
І ТІЛЬКИ ЗМІЇ КУБЛЯТЬСЯ Й СИЧАТЬ.
ВСІ ПРОТИ ВСІХ, УСІ НІ З КИМ НЕ ЗГОДНІ.
ЗЛІСТЬ РУХАЄ ЛЮДЬМИ,
АЛЕ У БІК БЕЗОДНІ.

КОСТЕНКО ЛІНА ВАСИЛІВНА

